

Estendard de l'Orfeó Lluçanès

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Passeig del Lluçanès, s/n "cal Bach". Nucli urbà. Prats de Lluçanès

Coordenades:

Latitud: 42.00881
Longitud: 2.03065
UTM Est (X): 419731
UTM Nord (Y): 4651209

Classificació

Número de fitxa 08171-113
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XX
Any 1903
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Presenta petites taques a la tela i a les parts metàl·liques.
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Prats de Lluçanès. Passeig del Lluçanès, s/n "cal Bach". 08513. Prats de Lluçanès
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 17/01/2007 - 01:00

Descripció

L'estendard de l'Orfeó Lluçanès es troba conservat en un magatzem municipal dins d'una caixa de fusta, a l'espera que es construeixi una vitrina per poder-lo exposar a l'ajuntament.

Es tracta d'un estendard creat amb diferents materials i tècniques sobre una base de tela sedosa i de vellut, que es subjecta amb una estructura de fusta i llautó. L'estendard té un motiu per cada costat, ambdós emmarcats amb una franja daurada i serrell daurat a l'extrem inferior. A l'anvers presenta la inscripció Orfeó del Lluçanès amb lletres platejades sobre fons vermell de vellut en dos franges horitzontals als extrems superior i inferior. Al centre hi ha motius vegetals brodats en daurat i blau que envolten un escut amb un corona amb imitació de pedreria. Al centre hi ha pintat un fons amb una torre brodada, antic símbol municipal de Prats de Lluçanès. Al revers hi ha la inscripció "Any 1903" amb lletres platejades sobre un fons de vermell de vellut. A la part central, sobre un fons fúcsia, hi ha una lira blava amb motius vegetals al costat i l'escut de Catalunya a sota.

La tela queda subjectada a través d'unes pinces de motius vegetals a una estructura amb forma d'L de llautó i fusta. Aquesta estructura està coronada per un pinacle acabat en creu i format per una esfera central i motius vegetals al voltant.

A l'extrem de la barra transversal que subjecta l'estendard hi ha un escut i una dotzena de cintes lligades, de diferents motius, colors i procedències i algunes de les quals, datades a la dècada dels anys 50.

Història

L'Estendard de l'Orfeó Lluçanès, també conegut com la Senyera, va ser regalat a l'Orfeó Lluçanès per Jaume Rial i Tarrés el 1903, va ser bordat per les seves nebodes Hermínia i Cèlia Ponces, i ha estat des d'aleshores la insígnia i emblema de l'agrupació musical. L'Orfeó Lluçanès va néixer el 1900 de la mà del músic i poeta mossèn Miquel Serra i Sunyer que, en aquells moments, era vicari de la parròquia de Prats, i es convertí en un dels primers orfeons del país. Mn. Miquel Serra també va compondre "El nostre lema", cant que sempre obria la programació de l'Orfeó. D'entre les activitats que en destaquen dels seus inicis van ser la festa celebrada el 17 d'agost del 1902 en honor a Sant Jordi, patró de l'entitat; i la que es celebrà el 24 d'abril de 1903 per beneir la Senyera (o Estendard de l'Orfeó Lluçanès). El 1903 Miquel Serra va ser traslladat a Sant Joan de les Abadesses i es féu càrrec de l'Orfeó Mn. Andreu Antich fins el 1910. L'Orfeó reneix l'any 1926 de la mà de Fulgenci Matas, notari de Prats i de Mn. Andreu Antich. Els primers integrants de l'Orfeó foren les noies de la "Secció Dramàtica de les Filles de Maria" i alguns excantaires de la primera època. Aquesta vegada, l'agrupació, de caràcter mixt, es donà a conèixer amb el nom de "Capella de Sant Vicenç" i arribà a tenir 70 cantaires. L'any 1929 es va crear l'"Agrupació Dramàtica de l'Orfeó-Capella de Sant Vicenç", que representà una bona colla de sarsueles i d'obres teatrals. El 1930 la Capella participà al Festival d'Orfeons de Catalunya que organitzà l'Orfeó Català a l'estadi de Montjuïc, en motiu de l'exposició de Barcelona. La Senyera de l'entitat participà en una desfilada que es féu per ordre rigorós d'antiguitat i tingué l'honor de veure's acompanyada per les més velles del país.

A partir de la mort de Mn. Antich el 1931 es féu càrrec de la Capella, que passà dir-se novament Orfeó del Lluçanès, Manuel Gost. L'agrupació, però, novament es dissoldria el maig del 1936. La tercera etapa de l'Orfeó es gestà a finals dels anys 40, amb la unió que es féu, sota la iniciativa del Dr. Andreu - rector de la vila - del cor Parroquial, i del grup de caramellaires del Centre Casal Castells. Reorganitzada oficialment l'entitat a principis del 1951, la junta quedà constituïda per Marcel·lí Muntades, president; Isidre Borralleras, tresorer; Lluís Perarnau, secretari; i Ramon Masramon, director. El primer concert es celebrà a la sala Orient de Prats el 19 d'agost de 1951 i va tancar les seves portes definitivament a l'estiu del 1957, deixant al seu darrere un gran repertori de concerts, misses, intervencions radiofòniques, Passions, obres de teatre, caramelles, i diferents activitats tant al poble de Prats de Lluçanès com en municipis de la resta del principat. L'estendard, durant molts anys oblidat, fou recuperat d'una presumpta usurpació i es va cedir a l'ajuntament de Prats de Lluçanès recentment, el qual li prepara una vitrina per ser exposat dignament.

Bibliografia

GORCHS, A., Prats de Lluçanès, 905-2005. Cronologia de 1.100 anys d'història, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 2006.

MASRAMON, R., La tradició artística de Prats de Lluçanès, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1988.

